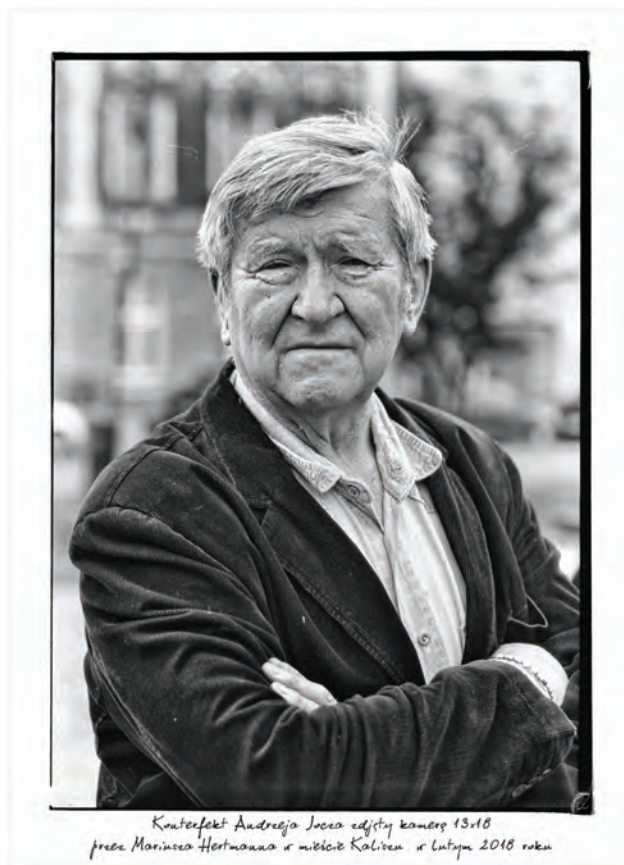

Andrzej Mateusz Jocz (1941–2019)

W dniu 21 sierpnia 2019 r. zmarł profesor dr hab. **Andrzej Jocz** – Przewodniczący Wydziału VI Sztuki i Nauk o Sztuce Łódzkiego Towarzystwa Naukowego, wybitny artysta rzeźbiarz, wieloletni pedagog łódzkiej Akademii Sztuk Pięknych (związany z tą instytucją w latach 1967–2011) a także kierownik Zakładu i Zespołu Rzeźby w Instytucie Architektury i Urbanistyki Politechniki Łódzkiej oraz Wyższej Szkoły Informatyki i Umiejętności w Łodzi.

* * *

Prof. **Andrzej Mateusz Jocz** urodził się 8 sierpnia 1941 roku w Wilnie, jako najstarszy syn Genowefy, z domu Przybycyn i Konstantego Joczów. Pierwsze lata dzieciństwa spędził w niewielkim, podwileńskim Szumsku. Za sprawą wojny Jego rodzina zmuszona była opuścić ojczystą Wileńszczyznę i podzielić los tysięcy Polaków-repatriantów „wypędzonych” z ziemi rodzinnej. Na początku roku 1945 rodzina przeprowadziła się do Łodzi, rodzinnego miasta Genowefy Jocz. To tutaj przyszły artysta uczęszczał do szkoły podstawowej, ukończył III Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki, a w roku 1960 został przyjęty do Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych na Wydział Ubioru. Dyplom z wyróżnieniem obronił na tymże wydziale w roku 1966. Od 1967 roku do 2011 roku prof. Jocz związany był zawodowo z macierzystą uczelnią. Początkowo jako asystent w Pracowni Rzeźby doc. Mieczysława Szadkowskiego w Katedrze Podstawowego Kształcenia Artystycznego. W 1975 roku, po odbytych przewodach kwalifikacyjnych, został zatrudniony na stanowisku adiunkta, zaś od roku 1986, po przewodach kwalifikacyjnych drugiego stopnia – na stanowisku docenta (obydwa postępowania awansowe przeprowadził na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie). W 1992 roku został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego. W roku 1993 odbyło się postępowanie kwalifikacyjne prof. Jocza o nadanie tytułu prof. sztuk plastycznych na Wydz. Rzeźby PWSSP w Gdańsku. W 1994 roku Andrzej Jocz uzyskał tytuł profesora sztuk plastycznych, zaś w roku 1995 na nominację na stanowisko profesora zwyczajnego. W latach 1987–1990 prof. Andrzej Jocz pełnił funkcję kierownika Katedry Kształcenia Ogólnoplastycznego na Wydziale Włókienniczym w PWSSP. Od roku 1990 do roku 2011 kierował pracownią rzeźby Wydziału Pedagogiczno-Artystycznego w Kaliszu Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. W latach 1998–2015 sprawował funkcję kierownika Zakładu i Zespołu Rzeźby w Instytucie Architektury i Urbanistyki Politechniki Łódzkiej. Ostatnią placówką naukową, z którą Andrzej Jocz był związany, jako profesor zwyczajny od 2005 roku aż do śmierci był Wydział Sztuk Pięknych i Projektowych w Wyższej Szkole Informatyki i Umiejętności w Łodzi.

Wśród najważniejszych dokonań artystycznych prof. Jocza wybija się 7,5 m. kompozycja zatytułowana „Czółenka”, która została zrealizowana w roku 1979 Łodzi w oparciu o własną, pionierską technologię wykorzystującą konstrukcję stalową i laminat z włókna szklanego i żywicy epoksydowej oraz wypełniaczy mineralnych. Obecnie praca ta znajduje się przed Dworcem Łódź Kaliska. Do innych kompozycji przestrzennych ulokowanych w przestrzeni publicznej Łodzi należą Zegar Słoneczny w parku Staromiejskim w Łodzi (1975); „Autonomizm IX – Salonowiec” w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku (1987); „Autonomizm II” (1988) przy zbiegu ulic Zamkowej i Łaskiej w Pabianicach; „Autonomizm X – Dziurawiec” (1988)

na Osiedlu Retkinia w Łodzi; Dzianina na Osiedlu Widzew w Łodzi (1992, renowacja 2019); „Autonomizm XIII – Płaszawiec (1999) przed Collegium Geographicum UŁ; „Autonomizm XII – Dwulicowiec” (2006) przed Wydziałem Zarządzania UŁ; „BUŁa” (2008) przed Nową Biblioteką UŁ; „Paragraf” przed Wydziałem Prawa i Administracji UŁ (2012).

Profesor Andrzej Jocz współpracował z wieloma ośrodkami naukowymi i artystyczno-badawczymi, od roku 1967 prezentował swe prace na wystawach lokalnych, ogólnopolskich i zagranicznych (Niemcy, Włochy, Węgry, Francja) oraz na piętnastu indywidualnych (Łódź, Warszawa, Kraków, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Kazimierz Dolny nad Wisłą, Kalisz, Pabianice, Wrocław, Ostrów Wielkopolski). Zazwyczaj ukazywał kolekcje rzeźb wykonanych według własnej technologii z żywicy rezolanowej i epoksydowej; w swojej twórczości rzeźbiarskiej i piśmienniczej zmierzał do zidentyfikowania własnej koncepcji sztuki autonomicznej. Był on także czynnym członkiem w wielu organizacjach takich jak Stowarzyszenie Historyków Sztuki Oddział w Łodzi; INSEA (Międzynarodowa Organizacja Wychowania Przez Sztukę); Zarządu Klubu Akademickiego PAN w Łodzi; od 2000 prof. Jocz był też członkiem Łódzkiego Towarzystwa Naukowego. Ponadto prof. Andrzej Jocz, wypromował 7 doktorów oraz był recenzentem w dorobku naukowego w licznych postępowaniach doktorskich i habilitacyjnych.

Za swoją twórczość i pracę naukowo-dydaktyczną prof. Jocz otrzymał liczne nagrody rektora, medale i wyróżnienia m.in.: w 1978 roku Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki; w roku 2000 Medal Główny za realizowanie „Dzianiny” na Osiedlu Widzew Wschód w Łodzi na Biennale Form przestrzennych w Poznaniu; w roku 2011 Srebrny Medal Gloria Artis Ministra Kultury i Sztuki a także nagrody i medale za prace prezentowane na wystawach.

Profesor Andrzej Jocz został pochowany 28 sierpnia 2019 roku na Cmentarzu Komunalnym „Doły” w Łodzi.

Profesor Jocz „swoją artystyczną aktywnością i dydaktyką mobilizował do działania, ciągłego rozwoju i zmagania się z oporną i trudną materią życia i sztuki”, był człowiekiem o wielkiej pasji traktujący swoje powołanie artysty rzeźbiarza i pedagoga jako misję. W codziennych kontaktach był ciepłym, życzliwym, zawsze gotowym do pomocy człowiekiem o tytanicznych planach. Każdy bezpośredni kontakt z Profesorem był wielką przyjemnością, wszyscy czuli Jego sympatię, życzliwość, szczerze zainteresowanie.

Redakcja